

Naš obisk

Današnja številka »Slov. gospodarja« je poseben obisk v vašo hišo. Prihajamo, da se zopet domenimo za prihodnje leto: Vsak teden naj pride »Slov. gospodar« k vam! To svojo željo nam sporočite na tak način, da nakažete zopet celoletno naročnino za leto 1939 čimprej!

K mnogim hišam pa prihajamo danes prvič. Ne glejte nas kot kakega nepovabljenega gosta. Vi ste Slovenec, naš list »Slov. gospodar« že 72 let zvesto služi svojemu slovenskemu narodu, da lahko rečemo: On ima glavno zaslugo, da so naši kraji ostali slovenski in da nas ni tujec steptal! — Vi ste katoličan. Zato sme »Slov. gospodar« kot odločen katoliški list v vašo hišo, v katero gotovo ne boste nik-

dar dopustili vstopa listom, ki se iz vaše vere in s tem tudi iz vas norčujejo. — Vi ste kmečki gospodar. »Slov. gospodar« vam prinaša posebno še v svoji prilogi »Kmečko delo« obilo navodil in naročil, ki jih potrebujete za umno gospodarstvo. Naš obisk je torej upravičen. Gledali bomo pa na to, da tudi ne bo dolgočasen! Bomo malo pokramljali o politiki, o dogodkih doma in po svetu, pa se pozabavali z lepimi povestmi.

Z vašo praga vi nikogar ne zavračate, kdor vam hoče dobro. Zato recite tudi »Slov. gospodarju«: Kar vstopi in prihaja k nam tako dolgo, dokler bodo v naši hiši zavedni katoliški Slovenci!

Po katoliškem svetu

Praznik razkropljene naše krvi

Ze nekaj let sem posvečujem slovenski narod prvo adventno nedeljo spominu onih, ki so se razšli »vprek in v šir, kamor gnala je sila življenja in srca nemir«, spominu na naše izseljence.

Več ko šest sto tisoč članov šteje naša deseta banovina, ki se ubijajo po obeh Amerikah, Egiptu in Avstraliji, Westfaliji, Holandski in Francoski in še povsod drugod.

Morda jim domovina, majhna in neobgata kakor je, ni mogla dati kruha, morda jih je odpeljalo upanje, da jim tujina pomaga rešiti propadajoče domove, mogoče jih je zvalila želja po lažnem življenju, ki ga jim dom ni obetal. Odhajali so leto za letom in slovenski rod, ki je tako na »vetrnem«, je izgubil več kot četrto svojih najboljših moči.

Tujina jih je sprejemala. Ene z odprtimi rokami in smehljajem, ko je videla njih zdrava telesa, druge uradno in hladno kramarsko računajoč, zopet druge zadirčno kot nebodijhtreba pritepenice. Prej ali slej pa so vsi spoznali, da je kruta mačeha tujina trdih rok, ki reže tenko sedemkrat zasluženi kruh, da je njen smeh poroga in laž.

Mnogi so se vračali razočarani, drugi rili naprej in trpeli duševno nič manj ko na te-

lesu. Kakor »golob izpod tujega neba trepeče nazaj«, tako se je tudi njim v trpljenju misel nenehno vračala domov, dokler jim ni dozorela v sklep, da se vrnejo. Prišli so; eni izmučeni, od dela skrivljeni, v rudnikih poškodovani, brez sreče, vsaj umirat domov, drugi morda bolj bahavo z novci, ki so bili daleč prepičla cena za žulje in znoj. Mnogi pa so v tujstvu utonili, pozabili jezik, dom in še vero; veja, ki se je na drevesu naroda posušila.

Kje je krivda? Ne vedno na njih, ki so postali utopljeni. »Domovina nas je pozabila, ne skrbi in ne brige nima«, tako so govorili in kajkrat — ne zlagano.

Ko so odhajali, jih nihče ni vprašal, kako in kam. In pozneje ga ni bilo, ki bi mu bila skrb: Kako živiš? Ti je tujina vsaj pravična? Uči tvoje otroke očenaša slovenski duhovnik? — in še kaj drugega. Edina vez z domovino so bila pisma, ki jih je sprejemal, polna vzdihovanja in tožb z vedno enakim koncem: »... pošlji kaj!« Delal je in garal, da so prihajali milijoni domov, a on morda še zahvale ni dobil. Ko bomo to nedeljo vse naše misli bratom na tujem posvetili, si priznajmo tudi to in sklenimo, da bo poslej drugače.

Zadnja leta so z žalostno preteklostjo prelomila. Izseljenstvo je vsak dan bolj skrb vsega našega naroda. Rafaelova družba hoče zbrati ob sebi ves narod v eni sami veliki ljubezni in brigi. Če še nisi, takoj postani njen član!

Novice

Osebnosti

Cirkovski g. župnik umrl. V Cirkovcah pri Pragerskem je umrl 16. novembra dopoldne tamošnji g. župnik in duhovni svetnik g. Anton Ravšl. Rodil se je 11. januarja 1863 v Središču. Po končani gimnaziji in bogoslovju je bil kaplan pri Mariji Snežni, v Starem trgu, v Kamnici, pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, od koder je prišel za župnika na Pernice. Po treh letih župnikovanja v hribih je dobil župnijo Cirkovce na Dravskem polju, kjer je ostal 32 let, do smrti. Rajni je storil veliko za oplešanje ter čast hiše božje. Dokončal je zgradbo nove cirkovske cerkve, katero je opremil na znotraj z umetniškim okusom. Njegovo delo je novo župnišče, ustanovi-

tev posojilnice ter strojne zadrage. Znan je bil kot neustrašeno zavežen narodnjak in je moral med vojno okušati krutost graških zaporov. Za neumorno delo v cerkvi je bil odlikovan z imenovanjem za duhovnega svetnika, mlada Jugoslavija je pa nagradila njegovo narodno delovanje z redom sv. Save IV. stopnje. Izredno krepki gospod je bolehal v zadnjih letih na poapnenju žil, kar ga je tudi oviralo v pastirovanju. Blagemu gospodu svetniku naj bo Vsemogočni večni plačnik, njegovi farani in duhovni tovariši ga bodo ohranili v trajno hvaležnem spominu.

Nov doktor bogoslovja. Na vseučilišču v Ljubljani je prejel doktorat iz bogoslovja g. Stanko Cajnkar, profesor veronauka na gimnaziji v Ptuj. Naše častitke!

Kdor je za vojno, voli Mačka!

Vsi vemo, kako je bilo zadnje mesece nevarno za vojno, vsi vemo, da te nevarnosti še sedaj ni konec. Toda, če bi zmagali v naši državi mačkoveci in JNSarji z njimi, tedaj je nevarnost, da se vse miroljubno delo sedanje vlade podere. Če hočeš vojno, glasuj za Mačka in JNSarje! — Če hočeš mir, glasuj za JRZ!

Nesreče

Izpodkopano drevo povzročilo hudo poškodbo. Na posestvu posestnika Ribariča v Počehovi pri Mariboru se je zgodila dne 16. novembra zvečer huda nesreča. Pri izkopavanju kostanja je podrla veja drevesa 24 letnega poslovođa Zorka Ribariča s tako silo na tla, da so ga prepeljali v bolnišnico s stisnjenim prsnim košem, z zlomljeno levo roko in z močno opraskano glavo.

Dve žrtvi motociklistične nesreče. Dragotin Čuš, posestniški sin iz Mezgovcev, se je odpeljal z motornim kolesom k svojemu prijatelju v Vičance pri Veliki Nedelji. Popoldne se je vračal s kolesom, na katerem je sedel tudi prijatelj. Med vožnjo jima je prišla nasproti v Osluševcih ženska, katera je tako švigala sem ter tja po cesti, da jo je Čuš podrl z motorjem in padel v občestni jarek ter obležal nezavesten. Čušovemu prijatelju se ni zgodilo nič. Čuša in žensko so spravili v pujsko bolnišnico.

Vlak smrtno povozil hlapca. Dne 17. novembra ob štirih zjutraj se je vračal 28 letni hlapec Rudolf Mrzdovnik, doma iz št. Vida nad Valdekom, uslužben v Pečovju pri Teharju, iz Teharja domov. V vinjenem stanju je šel ob progi, kjer ga je dohitel blizu lesne industrije vlak. Lokomotiva je Mrzdovnika tako sunila, da si je prebil pri padcu lobanjo in je obležal mrtev.

Dva si zlomila pri padcu nogo. Ko se je peljal 53 letni podpreglednik finančne kontrole Anton Bavčer iz Kozjega s kolesom skozi Lesično pri Pilštajnu, je padel tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo v gležnju. — Pod večer je šel 42 letni dninar M. Cizej iz Grajske vasi pri Gomilskem čez neko brv v Grajski vasi. V temi mu je na brvi spodrsnilo. Cizej je padel z brvi tri metre globoko in si zlomil levo nogo.

Avtomobil zadel v motorno kolo. Na cesti proti Begunjam na Gorenjskem je zadel osební avto v motorno kolo in hudo poškodoval vozača motorja Franca Zupana, delavca iz Dline nad Tržičem, in sovozečega Franca Ahačiča, delavca iz istega kraja. Motorno kolo je popolnoma zdrobljeno, na avtomobilu je škoda za 8000 din.

Naše gospodarstvo zahteva, da volimo JRZ!

Spomnimo se nazaj, kake cene je imela živina, les in drugi kmetijski pridelki, ko je vladal Jeftič in Živkovič. Živina je bila po 1.50 do 2.50 din za 1 kg žive teže, danes je še enkrat toliko; les je bil po osem kovčev za kubik, danes skoroda še enkrat toliko. Jabolka smo lahko prodali, in sicer dobro prodali, druge pridelke laže spravljamo v denar, mi kmetje imamo pač zaradi našega gospodarstva dolžnost, da dne 11. decembra volimo JRZ. Če bodo prišli na vlado mačkoveci in JNSarji, ki se radi s sosedi samo kregajo — kdo bo pa od nas kaj kupil? Kmetje, pamet!

Nenavadna smrt v občinskem zaporu. V Kamniku je bil znani Viktor Hrovat, ključavničar iz Mekinj, ki je bil pijandura in je v pijanosti razgrajal ter kalil nočni mir. Radi kričave vinjenosti je moral čez noč v občinski zapor v Kamniku, kjer so ga našli drugo jutro zadušenega od dima. Hrovat je moral imeti kljub preiskavi vžigalice in je s temi zakresil pod seboj slamnjajo, katera se je vnela in dim je povzročil smrt.

Vlak povozil žensko. Med postajama Domžale—Trzin je smrtno povozil kamniški vlak 58 letno Amalijo B.

Razne požarne nesreče. V Slov. Bistrici je uničil ogenj posestniku Mihaelu Kumer gospodarsko poslopje s stroji in pridelki. Škode je 50.000 din. — Med postajama Slov. Bistrica in Pragersko so opazili, da šviga plamen iz vagona, v katerem je bil prešan bombaž za neko mariborsko tekstilno tovarno in so ga bili naložili v Trstu. Na Pragerskem so porinili goreči vagon na stranski tir in so ogenj udušili. Samo na italijanskem vagonu je 17.000 dinarjev škode. — Blizu Polšnika na Kranjskem je vpepelil ogenj domačijo mlademu posestniku Jožetu Seručarju. Seručarjeva sta bila zgodaj zjutraj pri sv. maši in sta nato še nakupovala na Polšniku. Ko sta se vračala, sta videla že od daleč, da je njuna domačija v plamenih in najbrž tudi njun sinček Slavko, ki je ostal doma v postelji. Ogenj se je razširil od gorečega štedilnika. Otrok je umrl zaradi dima in opeklin. S poslopji vred so zgorele svinje in krava, katero sta imela zakonca v reji. Pomilovanja vredni pogorelec ni bil zavarovan.

Razne novice

Otvoritev nove ceste. Zadnjo nedeljo je bila otvorena po mariborskem cestnem odoboru zgrajena cesta, katera veže banovinsko cesto št. IIj—Cmurek—Apače z obmejno Marijo Snežno. Nova cesta je dolga samo nekaj kilometrov, pelje pa skozi zelo težaven teren in je bilo treba zmagati precejšnje višine. Cerkev Marije Snežne stoji na najvišji in najlepši razgledni točki ob severni meji, od koder se nudi bajen razgled na Muro in daleč v Nemčijo.

Novembra zrele maline. Naš stari dopisnik iz Sv. Lovrenca na Pohorju nam je poslal lepo rdeče maline s sledečo pripombo: »Pri nas na Pohorju nimamo samo jari in zimski ječmen, jaro in ozimno rž, ampak tudi poletne in zimske maline. Razložek je ta, da so poletne za zobat, zimske pa samo za oči. Pošljem Vam nar vršičev, da vidite, kaj vse pri nas koncem novembra raste in

zori. S pohorskim pozdravom! Paulič Jakob.«

Nova in priporočljiva trgovina. V Mariboru na Aleksandrovi 30 sta otvorila dobro in priporočljivo trgovino z manufakturo, perilom in konfekcijo Ferencak in Šetinc.

Sanatorij v Mariboru. Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Čerňič. 964

Z malim izdatkom pet dinarjev si poleg vsebinsko bogate »Družinske Pratičke« dobite pravico do tekmovanja za lepe knjižne nagrade po lastni izbiri. Z »Družinsko Pratičko« Vam postrežejo v vseh trgovinah. 1521

Velika skrb gospodinj. V teku poletja in jeseni je napolnila shrambo in oskrbela družino z vsem potrebnim za zimo. Teda prične borba z mišmi. Ti nevarni in požrešni glodavci prete pokvariti in uničiti dragoceno zalogo. Ali res ni nobenega zanesljivega sredstva zoper tega škodljivca? Pač, znana Zello-zrna.

ZARADI TOPLE JESENI

in prevlekle zaloge

PRODAJA ZIMSKO BLAGO

po izredno nizkih cenah

FR. DOBOVIČNIK, CELJE, Gosposka 15

Nobena gospa ne sme pozabiti, da je »Ovenc« odlično terpeninovno milo domač izdelek! Zato ga vedno zahtevajte pri svojem trgovcu!

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo odvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaji

Vole so mu ukradli. V noči na 16. november so neznani zlikovci ukradli Ivanu Lipovniku, posestniku v Tolstem vrhu pri Dravogradu, par volov. Orožniki so z vso vnemo na delu, a vendar tatu še do danes niso izsledili. Sumi se, da so bili odgnani proti nemški meji.

Z ukradenimi jabolki na trg. Posestniku in županu Francu Frasu na Pesnici pri Mariboru sta pokradli dve ženski 500—600 kg jabolk, katera sta prodali na mariborskem trgu in sta oškodovali lastnika za 1800 din.

Okradeni lukarici. Posestnici Alojzija Trunk in Marija Bonvec iz Gorišnice sta pripeljali v Maribor z vrečami luka naloženi voz, katerega sta pustili čez noč na dvorišču neke gostilne. Ko sta prišli drugo jutro po čebulo, je bil voz prazen.

Soseda med seboj. V Dobravi pri Hočah sta se sprla zaradi lesne kupčije 53 letni posestnik Jožef Skaza in njegov sosed. V prepiru je dobil Skaza tako hud udarec po glavi, da je obležal nezavesten in so ga spravili v resnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Motociklista udaril s kolom po glavi. Franc Razbornik, trgovec iz Hoč pri Mariboru, se je vračal na večer na motornem kolesu s svojega posestva v Slivnici proti domu. Sredi poti je skočil proti njemu neznanec in ga je udaril s kolom po glavi. Razbornik je še ohranil toliko duhaprisotnosti, da je dospel čisto zmeden domov in se do danes ni zavedel.

Nenavadna tatvina sadja. Danilo Živkovič, trgovec s sadjem v Splitu, je kupil od mariborskega trgovca Kuntnerja 8000 kg jabolk, katere je plačal po 3.50 din in jih je shranil v Račah v Bahlerjevi graščini. Jabolka so bila v zabojih ter v veliki sobi, katera je bila zaklenjena z obežanko. Ko je prišel dalmatinski trgovec po sadje, je videl, da ga nalagajo njemu čisto tuji de-

Proslava dvajsetletnice Jugoslavije

Na predvečer narodnega praznika Zedinjenja, dne 30. novembra, priredijo narodna prosvetna društva in katoliške organizacije v Mariboru v Narodnem gledališču veliko akademijo. Sodelujejo fantovski odseki, dekliški krožki, »Ljudski odere«, Slovensko pevsko društvo »Maribor« in vojaška godba. Vstopnice za prireditve se dobijo v knjigarni Tiškearne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. — Vabimo Vas vjudno, da si pravočasno oskrbite vstopnice!

lavci na tovorni avto. Zadevo je prijavil orožnikom. Orožniki so ugotovili, da je prodal Živkovičeva jabolka posestniški sin Avgust Pajtlar trgovcu Petku po 2.75 din. Petek je že odpeljal 4000 kg jabolk, za katera je izplačal Pajtlarju 9000 din, za ostalo pa je tudi vnaprej odštél 6000 din. Petek je bil prepričan, da je kupil Pajtlarjeva jabolka. Končno se je moral Pajtlar vdati in je priznal, da je prodal Dalmatinčevo sadje, ker je potreboval denar, s katerim je hotel plačati kmetom dva vagona krompirja. Nenavadno drzno tatvino in prodajo čisto tujih jabolk bo obravnavalo sodišče.

Aretirani pod sumom uboja. V »Slov. gospodarju« smo poročali, da je bil v temni noči 30. oktobra v Ceglenci pri Sv. Barbari v Slov. gorah napaden 18 letni Peter Tepeh iz Sp. Korene. Vzoren ter miren fant je podlegel poškodbi teden dni po napadu v mariborski bolnišnici. V zvezi s tem zločinom in pod sumom krivde so orožniki prijeli 23 letnega posestniškega sina Stanka Dvoršaka in 21 letnega poljskega delavca Franca Rojka, oba s Ciglence. Glavni osumljenec 24 letni poljski delavec Franc Horvat, pristojen v Grajeno, pa je pobegnil in ga še nimajo.

Nevarno obklan. Simon Kotnik, 41 letni železničar, se je vračal v noči iz kolodvorske restavracije na Pragerskem proti domu. Iz zasede ga je nenadoma napadel neznanec in ga je zabodel pod srce. Kotnika so prepelejali nezvestnega in v resnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Umor preužitkarice. V gozdčku med Narapljami in Janzevim vrhom v okolici Ptujja so našli 17. novembra zvečer preužitkarico Nežo Lubej z Janzevega vrha umorjeno. Sodna komisija je ugotovila, da je bila Lubejeva napadena iz zasede. Morilec je čakal skrit na preužitkarico. Ko se mu je približala, jo je udaril s topim predmetom tako po glavi, da se je koj zgrudila. Nezvestno je udaril napadalec še kakih desetkrat po glavi in so bili vsi udarci smrtni. Umorjena je imela na Janzevem vrhu posestvo, katerega je prepisala na omoženo nečakinjo ter je živela na preužitku, ločeno od svojega moža, kateri biva že več let v Zagrebu. Lubejeva je hodila na delo na Žunkovičevo posestvo v Narapljah in se je vračala vsak večer proti domu, za kar je dobro znal morilec. Ko so preiskali sobo umorjene, so našli hranilne knjižice z vlogo 9000 din, pri sosedih je imela razposojenih 5000 din.

Ne pozabi,

da imajo celoletni naročniki svojo hišo zavarovano za 1000 din od »Slovenskega gospodarja«! Po posebnem pravilniku zavaruje »Slov. gospodar« stanovanjsko hišo svojim celoletnim naročnikom za 1000 din. Treba je le, da naročniki plačajo celoletno naročnino v decembru ali vsaj v januarju za celo prihodnje leto. Do sedaj smo izplačali 280.000 din. Imena vseh teh, ki so prejeli to zavarovalnino, so v koledarju »Slov. gospodarja« objavljena.

Ne pozabite na to in postanite celoletni naročnik »Slov. gospodarja«!

Vlomilec si zlomil nogo. Ivan Jevnikar, 25 letni dninar, je hotel vlomiti na Trati v št. Juriju ob juž. žel. pri nekem posestniku. Pri vladu so ga presenetili domači in je moral pobegniti. V naglici je skočil pred zasledovalci z 10 metrov visoke strehe, da bi zbežal. Pri padcu si je zlomil desno nogo in obležal. Zaenkrat so ga spravili v celjsko bolnišnico.

Svinjo so mu ukradli. Posestniku in gostilničarju Bogoviču v Brežicah je bila v noči ukradena 100 kg težka svinja, katero je imel pripravljeno za zakol. Tatovi so vzeli od štirih svinj v hlevu najboljšo, so jo zaklali in so pustili lastniku drobno v travniku za gospodarskimi poslopji.

Vlom v župnišče. Na Koroški Beli je bilo zadnje dni vlomljeno v župnišče. Vlomilec je odnesel 2000 din gotovine in 2000 din vreden fotografski aparat, ki je bil last g. kaplana.

Petnajst vlomov so mu dokazali. Zadnjič smo poročali, da se je ujel v mreže ljubljanske policije ob priliki vlamljanja v Pezdirjevo delikatesno trgovino in trafiko Jožef Turner, 24 letni brezposelni pekovski pomočnik iz Dobrovnika v Slov. Krajinu. Turner je pobegnil sredi septembra iz zagrebških zaporov in se je na vlaku pritihoval do Celja, katerega si je izbral za vlomilski in tatinski čelokrog. Na ljubljanski policiji so mu dokazali 15 vlomov, zaradi katerih bo dal odgovor pred sodniki.

Celo hlapec ni več varen pred roparjem. Pri krčmarju Viljemu Šlajmerju v Kočevju služi za hlapca pridni, marljivi in štedljivi Vekoslav Tekalec. V noči ga je napadel od zadaj z nožem njegov tovariš Anton Škufca, iz Malega Liplja. Ropar je prizadjal žrtvi z nožem hudo rano na glavi. Hoteč ga umoriti in izropati, ga je sunil v vrat in mu prerezal žilo odvodnico. Ko je mislil, da je z zabodenim pri kraju, se je hotel spraviti nad njegove prihranke, a je našel vrata kamre, v kateri je spal Tekalec, zaklenjena. Brez plena je moral pobegniti in je bil drugi dan po zločinu v rokah pravice. Glede hudo ranjenega obstoja upanje, da ga bodo še rešili.

*

Slovenska Krajina

Lendava. Kakor smo doznali iz verjetnih virov, bo v našem okraju kandidat združene opozicije na dr. Mačkovi listi g. Seči, upokojeni meščansko-šolski učitelj, ki že dalj časa živi v Beogradu. — Nekateri navdušeni pristaši g. N. N. iz T. so menda zelo razočarani, ker njihov pripadnik ni dobil odobritve za kandidacijo na listi Svetislava Hodžere. So pač povsod pravila! Za nas

pa, ki nam je pri srcu napredek in razvoj velike Jugoslavije in dobrobit našega pridnega ljudstva, odločitev ni težka. Volili bomo kandidata na listi dr. Milana Stojadinoviča in našega slovenskega voditelja dr. Korošca, ki že več kot tri leta opravlja v vladi najtežje posle in to tako vzorno, da ju tudi tuji državniki občudujejo in po svojih močeh skušajo posnemati. Zato bomo 11. decembra vsi enodušno glasovali za dr. Klara, ki je kandidat na listi JRZ, čeprav ga njegovi nasprotniki skušajo na vse mogoče načine očrniti ter — podvrči očitke, da drugega ni pri-

Kmetom, ki so jim bili znani dolgovi

Ali vas ni rešila sedanja vlada Stojadinovič-Korošec? Ona vam je ohranila v času krize dom, da ni propadel in bil prodan! Sedaj se pripravljate še uredba o tem, kako bi dobili kredit, ako ga potrebujete za gospodarstvo ali za plačilo pri Agrarni banki. Kmetje, volite dr. Korošca in našo JRZ, ne dajte se begati od tistih, ki bi radi vas farbali z lažmi. Volite kandidate naše JRZ liste!

dobil za naše ljudstvo kot to, da mora, ako namerava kupiti nekaj litrov vina za domačo uporabo, plačati trošarino. Nam vsem je znano, da to ni res, ker pozitivna dela dr. Klara dokazujejo nasprotno. Posebno velik vrišč proti njemu so zagnali v Turnišču, a nikomur, ki malo natančneje pomisli stvar, ni težko uganiti, zakaj. Seveda se jih precej navdušuje za kandidata na dr. Mačkovi listi, češ da bo Maček dosegel, da bodo carinske meje s sosednjimi državami odpravljene. Toda doslej še dr. Maček s svojo politiko v parlamentu ni dosegel ničesar, ker se v parlament niti še ni. Kritizirati je namreč mnogo laže kot delati. — G. Fišer Franc, dosedanji sprevodnik poštne avtobusa na progi Murska Sobota—Turnišče—Lendava, je prestavljen iz M. Sobote v Lendavo za pismonošo. Želimo mu, da bi se pri nas dobro počutil. — G. Dobernik Simon, ravnatelj meščanske šole, je napredoval iz VI. v V. položajno skupino. Častitamo!

Kobilje je lepa slovenska vas, katero od treh strani obdaja madžarska meja, a na drugem kraju gričevje pokrito s krasnim gozdom, ki se tod najbolje uveljavlja v našem okraju. Žal pa ga je Našička d. d. precej izsekala in izvozila, a sedaj boljši les vopet izvažajo neka letna trgovina iz Gornje Radgone. Vas leži v lepi dolini, skozi katero teče bistri potok, kar je v našem okraju redkost. Krasna lega vasi in lepa okolica nudi vse pogoje, da postane naša doslej tako malo poznana vas Kobilje tujsko-prometna postojanka, kar je verjetno tudi nekoč že bila, ker smo celo imeli kapucinski samostan s cerkvijo, ki so jo Turki razdejali. Na istem mestu stoji sedaj kapela, ki je pred kratkim po precej časa trajajočih prošnjah postala ekspozitura.

Njen dušni pastir je dobrovolniški g. kaplan Ivan Koren. Ljudje so z velikim veseljem sprejeli to vest na znanje. Kajti marsikateri vernik, ki doslej zaradi kakršnih koli ovir ni mogel k službi božji, lahko odslej redno izpolnjuje svoje verske dolžnosti. — V nedeljo, 13. novembra, je bilo pri nas »proščenje« sv. Martina, na katerega sta prišla tudi g. dekan Jerič in bivši narodni poslanec dr. Klar. Ljudstvo je izrazilo po govoru svoje zaupanje vladi in bo zato glasovalo 11. decembra za listo JRZ z dr. Stojadinovičem in dr. Korošcem na čelu. Popoldne je imelo naše Prosvetno društvo dobro uspelo igro, ki je bila precej obiskana. Prisotni so z odobravanjem izrazili svoje zadovoljstvo in s tem našim mladim diletantom dajali poguma za ponovne prireditve, ki imajo zgolj izobraževalni namen našega pridnega kmečkega ljudstva.

Turnišče. Pretekli teden se je z motornim kolesom vračal iz Gomilic trgovec g. Klepec Joško iz Turnišča. Na cesti mu nenadoma priteče naproti razdivjan pes, ki je voznika podrl, zaradi česar je dobil poškodbe na roki. G. Klepecu želimo skorajšnjega okrevanja. — Kakor je splošno znano, je Turnišče kraj, ki nima niti enega odstotka površine pokrite z gozdom. Drva moramo torej zelo drago kupovati in še precej daleč voziti, kar je sedaj zaradi zapore občinskih meja zaradi nalezljive živalske bolezni posebno težko. Da bi si na nek način opomogli, so ljudje sklenili, da bodo začeli kuriti s premogom. Najeli so torej Pergarjev špedicijski avto, da privaža iz Murskega Središča premog. Te vrste kurjava bo seveda razmeroma cenejša.

Naši rajni

Črneče pri Dravogradu. Zadnji teden smo položili k večnemu počitku v »žegnani vrteci« pri sv. Andreju Lagojetovega in Boriškega očeta. Bila sta krščanska in vzorna gospodarja, s skupno starostjo 153 let. Naj jima svetl večna luč — domačim pa naše sožalje!

Šmartno pri Slovenjgradu. Rumeno je zlatilo zahajajoče jesensko sonce sarajevske hribe, ko se je v tamošnji vojaški bolnišnici poslavljalo od mladega življenja naš rojak Lekše Ernest iz Šmartna. V nedeljo, 13. novembra, je prišla usodna brzozavka in bridko presenetila sorodnike in znance, saj so vsi upali, da mu gre v boleznijo na bolje. Tifus je bila bolezen, ki mu je pretrgala nit življenja. Bil je vseskozi tih, delaven in dober fant, izučen kovaške obrti. Spomladi je šel služiti vojaški rok in je bil dodeljen avtokomandi v Sarajevu. Takrat je odšel od nas poln veselih nad in pogumno zroč v življenje. O, koliko življenjskih upov je nesel s seboj v prerani grob! Ljubili smo ga in težko nam je bilo pri srcu, ko so mu holmški in šmarski zvonovi tožno peli žalostinko. Njegova gitara, zvesta prijateljica v prostih urah, počiva, a njegova mehka pesem še